

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoE/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423200538
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8423200538.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovej, v právnej veci oprávneného S. P. H., J. X.X.XXXX, trvale bytom S. Č. XX, adresa na doručovanie S. X, XXX XX K., proti povinnej M. E., V. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. Č. XX, N. G. - N., Y.Č. Y. Č. XXXX/XX, H., právne zastúpenej JUDr. Máriou Didekovou, advokátkou, Zdravotnícka č.2, Poprad, IČO: 52 866 742, v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletú N. D. N., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. KK-12Em/2/2023-175 zo dňa 20.9.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje uznesenie.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh oprávneného otca na výkon rozhodnutia, ktorým sa domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 5P/49/2020 - 207 zo dňa 12.2.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č.k. 5P/49/2020 - 219 zo dňa 4.3.2021 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/100/2021 - 298 zo dňa 20.4.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou dcérou. Úprava rodičovských práv a povinností, ktorej výkonu sa oprávnený návrhom domáha, bola v znení výroku IV. až VI. uvedených rozhodnutí súdom určená tak, že: „ IV. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou N. D. N., nar. XX. XX. XXXX, vždy v párnom týždni kalendárneho roka v sobotu v čase od 10.00 h do 16.00 h a v nedeľu v čase od 10.00 h do 16.00 h a každý párnny piatok a nepárnny pondelok v mesiaci v čase od 10.00 h do 16.00 h v týždni.

V stanovený deň a čas si otec maloletú vyzdvihne v mieste bydliska maloletej a po skončení realizácie styku v stanovený deň a čas odovzdá maloletú matke v mieste bydliska maloletej. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť.

V. Matka je povinná bezodkladne telefonicky alebo elektronickými prostriedkami preukázateľne informovať otca o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o absolvovaných lekárskech vyšetreniach a kontrolách dieťaťa.

VI. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že styk z vážneho dôvodu nebude môcť byť zrealizovaný, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi 24 hodín pred začatím styku. „

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil ustanoveniami § 370 a nasl., tiež § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP), keď po preskúmaní skutkového stavu, vypočutí účastníkov, oboznámení sa s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi, nemal za preukázané, že by príčinou negatívneho postoja maloletej voči otcovi bolo úmyselné ovplyvňovanie maloletej zo strany matky, a preto v danom prípade považuje použitie donucovacích opatrení za kontraproduktívne, nakoľko ich použitie by mohlo viesť k ešte väčšej degradácii vzťahov medzi maloletou a jej otcom. Nariadenie výkonu rozhodnutia nie je určené na to, aby sa stalo nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého

dieťaťa, pokiaľ jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami, čo v danom prípade preukázané nebolo. Súd poukázal na zrejmu skutočnosť, že otec svoje právo na realizáciu styku nevyužíval pravidelne, pričom otec musí pristupovať k stanoveným pravidlám zodpovedne a svoju rodičovskú zodpovednosť prejavíť, pretože súdom upravený styk sa nerealizoval aj z dôvodov na strane otca. Dôvody nerealizácie styku otca s maloletou síce existujú aj na strane matky a maloletej, avšak súd ich považuje za ospravedlniteľné už z potreby maloletej navštevovať materskú školu, ako aj z dôvodu povinnosti matky finančne zabezpečovať potreby maloletej dosahovaním príjmu.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa s odkazom na ustanovenia § 365 ods.1 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (CSP). Odvolateľ popísal charakterové vlastnosti matky maloletého dieťaťa i na podklade konkrétnych situácií z minulosti, tiež uviedol tvrdenia, týkajúce sa trestných konaní a oznámení a prepojenia rodiny matky na príslušníkov polície. V rámci relevantných skutočností pre predmetné konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa odvolateľ, označiac tvrdenia matky za vymyslené a účelové klamstvá uviedol, že po dcéru chodil opakovane aj piatky a pondelky a opakovane sa s dcérou tieto dni aj stretol. Počas roka 2022 mal dcéru každý druhý víkend aj na noc, piatok až nedeľa, poprípade piatok až pondelok. Od 20.11.2022 chodil opakovane po dcéru každý druhý víkend, aj piatky a pondelky. Matka v tom čase zmarila styk s dcérou nielen piatky a pondelky, ale aj soboty a nedele. Päť mesiacov svoju dcéru nevidel, matka s ním nekomunikovala, zablokovala ho v telefóne, neodpovedala na správy, volania. Neodpisovala ani na správy, či je dcéra v poriadku, či je zdravá. Po podaní niekoľkých trestných oznámení matka na políciu vypovedala, že dôvod, prečo mu dcéru nedáva je ten, že sa ho dcéra bojí. Čas, kedy bránila styku využila na to, aby dcéru strašila ním, nepekne sa o ňom vyjadrovala, aby sa dcéra pod nepriaznivým vplyvom matky ozaj bála, čím mu chcela odobrať dcéru. V tom čase bola na materskej dovolenke a teda ani výhovorky, ktoré používa v tomto období, že mu dcéru nedáva z dôvodu, že pracuje, neobstoja. Dcéra je na neho naviazaná a chodí ku nemu rada. Ďalej odvolateľ opakovane poukazuje na v konaní už uvedené situácie, okolnosti na strane rodinných príbuzných matky. Matka, podľa odvolateľa, prestala používať dôvod, že sa ho bojí dcéra, pretože sa to vyvrátilo v momente, keď ku nemu dcéra s radosťou utekala. Poukázal na konanie matky, ako mení dôvody toho, prečo porušuje súdne rozhodnutie. Po nejakom čase opäť zmenila rétoriku a opätovne začala tvrdiť, že mu dcéru nedáva z dôvodu, že sa ho dcéra bojí, čo nie je pravda a to po tom, čo zistila, že dcéra je naňho naviazaná. Dcéru mu nedávala podľa súdneho rozhodnutia piatky a pondelky a taktiež nepravidelne aj soboty a nedele. Matka prezentovala na súde, že nie je vhodné, aby mal dcéru v piatky a pondelky z dôvodu, že ona považuje za veľmi dôležité, aby chodila do škôlky a udržiavala sociálny kontakt s ostatnými deťmi. Toto tvrdila aj napriek tomu, že dcéru do škôlky nedávala v tieto dni opakovane a nedáva ju tam dodnes. Dcéra do škôlky v podstate nechodí vôbec. Súd upozorňoval na fakt, že matka úmyselne marí súdne rozhodnutie a konala tak aj v čase, kedy nepracovala. Dal súdu vyhlásenie, že ak súd nevydá výkon rozhodnutia, svoju dcéru už neuvidí a matka bude naďalej úmyselne mariť súdne rozhodnutie. Od 20.11.2023 mu matka dcéru nedala ani raz, ani cez soboty a nedele. Ignoruje správy, neinformuje ho o zdravotnom stave dcéry. Nemá o dcére od 20.9.2023 žiadne informácie. Ignoruje aj políciu, ktorú privolať 4-krát na miesto, kde si mal dcéru podľa súdneho rozhodnutia vyzdvihnúť. Polícia sa snažila matku kontaktovať ale neúspešne, nedvíhala telefón, neotvárala dvere. Matka zmarila otcovi stretnutie 23.-24.9 a 7.-8.10.2023. Polícia spravila o týchto skutočnostiach záznamy, preverila situáciu priamo na mieste. Tieto záznamy mu polícia nevedela poskytnúť, vie si ich vyžiadať iba súd. O týchto skutočnostiach informoval aj sociálnu kuratelku a podal trestné oznámenie. Ďalej odvolateľ namietal, že súd nijako neoveril tvrdenia matky o dôvode straty zamestnania, nevypýtal si od jej vtedajšieho zamestnávateľa dochádzku. Matka klamala o týchto veciach priamo súdu, čo je neprípustné a veľa to o nej vypovedá. Ako fakt uvádza, že vždy, keď si po dcéru chcel prísť v piatok alebo pondelok, vždy o tom matku písomne informoval a teda matka vedela veľmi dobre, či v tieto dni príde alebo nie. Na základe toho sa nikdy nestalo, že matka ostala doma iba kvôli súdному rozhodnutiu a on si po dcéru neprišiel a ona tak týmto prišla o zamestnanie len preto, že chcela striktné dodržiavať súdne rozhodnutie. Matka zneužíva situáciu, je neschopná udržať si akékoľvek zamestnanie a nie jedno. Matku počas jej života vyhodili z každého zamestnania ešte v skúšobnej dobe, pre jej neschopnosť, falošnosť, klamstvá a intrigy, ktoré na pracovisku vždy robila. Tak sa stalo aj teraz, kedy v roku 2023 prišla už o 2 zamestnania v skúšobnej dobe, vždy pre tie isté dôvody. Výpoveď matky o tom, že jej riaditeľka škôlky, kde chodí dcéra povedala, že sa s ním dohodla na tom, že si po dcéru chodiť do škôlky nebude, sa nezakladajú na pravde. Taktiež tvrdenia matky, že otec sa pri návšteve škôlky správal agresívne sa nezakladajú na pravde a absolútne to odmieta. V prípade, že takáto výpoveď bude priložená do spisu, bude konať podaním trestného oznámenia a súdnou cestou si vyžiada ochranu svojej osobnosti, pretože tieto klamstvá majú zásadný vplyv na výsledok konaní o dcére. Na matku už podal

trestné oznámenie za krivé obvinenie a krivú výpoveď, keďže ho na polícii a súde opakovane obviňuje z fyzického napádania, dokonca z fyzického ublíženia bez akýchkoľvek predložených dôkazov, zvažuje podanie žaloby na súd na ochranu osobnosti. Matka aj s jej manželom dcéru dlhodobo psychicky týrajú a to má na dcéru strašne následky, ktoré nikto nerieši aj napriek tomu, že na to dlhodobo upozorňuje a doložil aj dôkazy o tomto konaní. Jeho dcéru ako maloletú osobu nikto nechráni pred matkou a jej manželom. Nie je mu ďalej známe, prečo súd konštatuje, že rodičia maloletej už nezvládajú bežné situácie a komunikáciu atď.... On sa snaží s matkou komunikovať ohľadne dcéry, ale matka dlhodobo odmieta akúkoľvek komunikáciu, čo doložil súdu kópiou sms správ. Nie je pravda, že si zablokoval telefón, alebo akýkoľvek iný komunikačný kanál. Pravdou je, že matka si zablokovala jeho telefónne číslo, aby nemusela komunikovať a dávať mu dcéru. Matka zablokovala jeho účet na fb už niekedy v marci 2022 a to z dôvodu, aby nemohol viesť videohovory s dcérou, ktoré do toho času pravidelne viedol. Po konfrontácii matky s týmto jej konaním nedostal od nej žiadne vysvetlenie. Od toho času mu s dcérou už nikdy nedovolila videohovor. V uznesení nepravdivo uvedená informácia, že situácia dospela až k fyzickému násiliu v širšej rodine, voči členom novej rodiny matky maloletého dieťaťa, považuje za klamstvo s tým, že širšia rodina, vrátane matky, opakovane pácha fyzické násilie voči jeho osobe. Pravidelne a neustále chodí celá širšia rodina na preberanie a odovzdávanie jeho dcéry a pri každej príležitosti vyvoláva konflikty a fyzicky ho napáda. Takže z jemu neznámych dôvodov sa v uznesení píše, že toto tvrdia obaja rodičia, čo nie je pravda. Ako zákonný zástupca svojej dcéry má právo chodiť pre dcéru do škôlky, preto pre dcéru chodil v pondelky a piatky. Tvrdenia o tom, že fyzicky napadol matku hodnotí odvolateľ ako krivé obvinenia, ktorými sa matka opätovne snaží ho osočiť a prívodiť dojem, že je agresívny a správa sa pred dcérou vulgárne a nepatrične. Takto sa správajú práve E. (rodina matky), priamo pred jeho dcérou a to opakovane. Odvolateľ následne namieta konštatovanie súdu v bode 65 rozhodnutia, s čím nesúhlasí z dôvodu, že výklad rozhodnutia mu prezentoval práve súd v H. tak, ako ho chápe a vykonáva, respektíve sudkyňa, ktorá o tom rozhodla. Po tom, čo namietal rozhodnutie súdu, ktoré súd vydal autoritatívne, že nie je možné takéto súdne rozhodnutie v plnom rozsahu dodržiavať z dôvodu, že pracuje a má zákonom stanovených 25 dní dovolenky a teda nie je možné stretávať sa s dcérou všetky určené piatky a pondelky. Sudkyňou mu bolo vysvetlené, že v tieto dni mám právo a nie povinnosť stretávať sa so svojou dcérou a v prípade, že nebude mať dostatok dovolenky na to, aby využil všetky dni, nedopustí sa tým z tohto dôvodu nedodržania súdneho rozhodnutia. Súd však dňa 20.9.2023 konštatuje, že mám povinnosť dodržiavať dni stretávania s dcérou, ktoré sú v súdnom rozhodnutí a bez vážneho dôvodu sa má stretávať s dcérou všetky dni a teda že porušil súdne rozhodnutie a nemôže žiadať výkon rozhodnutia, ktoré nedodržiava. Súd neberie do úvahy, že za svojou dcérou chodí poctivo a pravidelne každý druhý víkend z K. do H. 280 km ďaleko. Po celom pracovnom týždni cestuje vo štvrtok (piatok) za dcérou a následne v nedeľu (pondelok) večer cestuje naspäť do K. 280 km, kedy prichádza domov neskoro v noci. Takto sa zaujíma a chodí za svojou dcérou už 3,5 roka a to aj v čase, keď mu matka bezdôvodne dcéru nedávala 5 mesiacov. Aj v tom čase si po dcéru chodil, zakaždým, nevynechal som ani jeden víkend a popri tom pracujem na plný úväzok. Viac už svoj zodpovedný prístup k plneniu svojich otcovských povinností preukázať nemôže, ani to už viac nejde. Názor dvoch sudcov na jedno rozhodnutie sa rozchádza. Odvolací súd v Prešove odvolanie (pre nedostatok dovolenky) zamietol, čím mám za to, že platí, že je to jeho právo, nie povinnosť a teda že súdne rozhodnutie dodržiaval a neporušil ho. Ďalší dôvod, prečo styk v zmysle právoplatnej úpravy nie je možné realizovať v plnej miere a to okolnosti na strane maloletej, ktorá chodí do materskej školy a tento režim jej neumožňuje stretávať sa s otcom v piatky a pondelky, považuje odvolateľ za irelevantný, dcéra nemá povinnú návštevu materskej školy a je to na úkor stretávania sa s otcom, s ktorým nežije v jednej domácnosti a je s ním veľmi málo. Dcéra do materskej školy v piatky a pondelky nechodí, o čom súd informovala aj matka. Dcéra si v piatky a pondelky tak či tak nerozvíja v škôlke osobnostný rozvoj v oblasti sociálno-emocionálnej, intelektuálnej, telesnej, morálnej, estetickej z dôvodu, že tam v tieto dni nechodí. Dosiahne tým iba to, že v tieto dni nebude tráviť čas so mnou, ale s bude v tieto dni a manželom matky, starými rodičmi matky, poprípade cudzími ľuďmi, ktorí sa o ňou budú starať, kým bude matka v práci. Toto jednoznačne nie je v prospech dcéry, keď nemôže tráviť čas o otcom, ktorého ľúbi a s ktorým už tak trávi tak málo času z dôvodu, že matka jej v tom bráni. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil výkon rozhodnutia, ako aj uložil pokutu povinnej za opakované a úmyselné marenie súdneho rozhodnutia.

4. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý s rozhodnutím súdu prvej inštancie vyslovil súhlas. Odvolacie dôvody oprávneného označil ako subjektívne, ku ktorým sa nevyjadří. Trvá na tom, že otec svoje právo o na realizáciu styku nevyužíval pravidelne a súdom upravený styk sa nerealizoval aj z dôvodov na strane otca. Matka bola viacnásobne upozornená na dôsledné dodržiavanie rozhodnutia

súdu a prípravy na styk maloletej s otcom. Odvolanie otca navrhol zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie okresného súdu.

5. Povinná matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje vyjadrenie otca maloletej voči jej osobe za klamlivé, ničím nepodložené, v snahe prostredníctvom klamstiev očierniť ju, čo považuje za osočovanie a ohováranie. Poukázala na to, že o dcéru sa stará dobre, zabezpečuje jej bývanie, stravu, oblečenie, hračky, materskú školu a všetky podrobné veci na jej správnu výchovu, čo bolo overené a zistené kuratelou. Nesúhlasí s tvrdením otca, že dieťa nepotrebuje materskú škôlku, keďže dieťa potrebuje sociálny vývin a z dôvodu zabezpečenia príjmu, potrebného pre starostlivosť o malú a zabezpečenie bývania je nútená dcéru dávať do MŠ. V tejto starostlivosti a výchove dcéry jej je nápomocný manžel, s ktorým spoločne žijú v domácnosti. Ďalej sa vyjadrila ku kriminalizácii a podaným trestným oznámeniam voči otcovi maloletej, za ktoré si môže z dôvodu jeho nepríčetného, agresívneho správania on sám, či už voči jej osobe alebo osobám členov rodiny, ktoré pred súdom úmyselne zatajuje, uvádzajúc opakované skutočnosti, známe z doterajšieho konania. V relevantných skutočnostiach pre toto konanie povinná uviedla, že odovzdávanie a preberanie dcéry prebiehalo vždy v poriadku až do vyčíňania jej otca. Otec týmto odvolaním chce dosiahnuť výkon rozhodnutia len vo svoj prospech, pričom sám rozhodnutie súdu nerešpektuje. Taktiež po celý čas nerešpektoval od vydania toto súdne rozhodnutie a po dcéru si chodil v soboty okolo 11:00 a odovzdával ju späť domov až v nedele večer v čase ako mu to vyhovovalo cca. 18:00. O dcére nemala nikdy žiadne informácie a aj po tom ako ho vyzývala cez sms, aby dodržiaval súdne rozhodnutie, ju ignoroval alebo hrubo sa správal. Dcéra sa vždy po príchode domov správala úzkostne, emotívne a neustále ju vyhľadávala a držala sa pri matke. Toto správanie otca a držanie dcéry cez noc alebo správanie pri odovzdávaní malo vždy negatívny vplyv na malú, keďže je na ňu citovo naviazaná ako každé dieťa k svojej matke. Dcéra odmieta chodiť k otcovi po jeho správaní sa a konaniach. Odbor sociálnej kurately neustále počas týchto problémov na jej osobu vyvíjal nátlak a to aj tým spôsobom že jej bude dcéra odobraná, ak nebude dochádzať k odovzdávaniu dieťaťa. Čo po celý ten čas pod nátlakom a ohrozovaním seba a dcéry bola nútená malú odovzdávať. Až do dňa 10.9.2023, kedy spoločne z dcérou bola napadnutá. Naďalej sa pre toto stupňujúce správanie otca je nútená nepribližovať sa k nemu a to aj po tom ako v minulosti chodil nielen ozbrojený v aute, ako aj dňa 31.12.2022 rôznymi predmetmi, ako je teleskopický obušok alebo slzný sprej, ale aj psom vyššieho veku, ktorého mal pri sebe bez vŕdzky a náhubku, aj po inakšie dni, čím sa dôvodne cítila ohrozená. K dochádzke dcéry v škôlke sa vyjadrila, že dcéra dochádza do škôlky, keď jej to umožňuje zdravotný stav. Dcéru do škôlky v piatky a pondelky nedáva po dohode a na odporúčanie riaditeľky (škôlky) v záujme bezpečia a zdravia zamestnancov a ostatných detí navštevujúcich škôlku, po predchádzajúcich skúsenostiach a hrubom správaní otca v škôlke. Otec nie je oprávnený si dcéru vyzdvihovať v škôlke podľa rozsudku súdu podľa výroku IV., kde si má dcéru vyzdvihovať v mieste bydliska maloletej a z rúk matky o čom má samozrejme otec vedomosť. Týmto rozsudkom nie je ani MŠ oprávnená dcéru odovzdávať otcovi, čo aj rešpektuje namiesto otca maloletej, ktorému to nie je zrejme ani po tom ako ho nato dôrazne upozornil 5-krát na konaní sám sudca. Ani po pojednávaní to naďalej nerešpektuje a do MŠ opakovane chodí. Tieto skutočnosti sú uvedené v spise sociálnej kurately. Kvôli tomuto správaniu otca je MŠ opakovane nútená privolať hliadky PZ a aj po konzultácii s pánom primátorom N. G., hliadky mestskej polície postávajú v tieto dni v okolí MŠ, aby dokázali v prípade potreby zasiahnuť. V tieto dni je nútená taktiež pre jeho správanie a svoje pracovné povinnosti zverovať dcéru rodinným príslušníkom, ktorí aj keby ich poverila odovzdať dcéru, sa odmietajú pre jeho trestné činy voči ním k nemu približovať. Uviedla, že otec si tieto piatky a pondelky nie je schopný chodiť po dcéru pre pracovné povinnosti v K. do škôlky a preto poveruje na vyzdvihnutie maloletej cudzie osoby, o čom ju informovala riaditeľka MŠ. K návrhu ísť k psychológovi sa vyjadrila tak, že otec nie je oprávnený posudzovať niečí psychický stav a pokiaľ má sám takéto potreby, tak nech ich absolvuje sám. Ona sa necíti a nepovažuje za potrebné navštevovať žiadne psychologické ani psychiatrické vyšetrenia, čo odporúča otcovi dcéry pre jeho celkové a sociálne správanie. Ani to, že na tieto viaceré skutočnosti využíva ako zámienku svoju vlastnú dcéru a nie je si vedomý, aký to môže mať dopad na jej celkový vývin. K zákazu priblíženia, ktorý predložil otec, uviedla, že je neprávoplatný a krajský súd v odvolacom konaní zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok o zákaze priblíženia E. k otcovi. Dal za pravdu, že otec maloletej využíva a klame inštitúciu ako je súd vo svoj prospech. Podobne ako je neodkladné opatrenie zákazu priblíženia otcova dcéry k jej osobe, kde v odvolaní klamlivo vypovedal a tak krajský súd mu odvolanie zamietol a potvrdil právoplatnosť a opodstatnenie zákazu priblíženia. Ďalšie neodkladné opatrenie zákazu priblíženia Okresný súd Kežmarok schválil jej svokrovi po tom, ako sa mu vyhrážal v minulosti a aj ho fyzicky napadol s ťažkým ublížením na zdraví. Aj prednedávnom sa mu otec maloletej v jeho zamestnaní vyhrážal zabitím a sledoval jeho obydlie.

Takýmto konaním vzbudzuje strach nielen jej rodiny ale aj priamo jej, kedy svojim správaním dokazuje len jeho nebezpečné, nekontrolovateľné správanie, ale aj nepredvídateľné možné útoky. K zablokovaniu a neumožňovaniu videohovorov uviedla, že nie je povinná a nemá žiadne nariadenie toto umožňovať na svoje náklady (mobilný tel., paušál, atď.). Rovnako považuje tieto hovory za veľký zásah do súkromia a života, s čím nesúhlasí. K blokovaniu telefónneho čísla otca dcéry a nekomunikácie s ním sa obhajuje tým, že otec komunikuje s ňou prostredníctvom SMS správ agresívne, vulgárne, osočuje a ohovára ju alebo osobu jej manžela, krivo ich obviňuje, čo je povinnej nepríjemné. Preto má dôvod sa jeho komunikácii vyhýbať a neodpovedať. O uvedených tvrdeniach pripojila povinná dôkazy.

6. V ďalšom vyjadrení oprávnený - odvolateľ zotrváva na svojich tvrdeniach, opakovane poukazujúc na konkrétne už popísané situácie a skutočnosti, označiac vyjadrenia kolízneho opatrovníka a aj matky za nepravdivé. Zdôraznil, že keďže pracuje na plný úväzok, považuje za pochopiteľné, že nie všetky piatky a pondelky mohol prísť, keďže týchto dní je v roku 104 a dovolenku má iba 25 dní. Stretnúť sa s dcérou v piatok a pondelok 25- krát do roka (toľko dovolenky má otec), kedy by maloletá vynechala v tieto dni škôlku, nijako nepoškodí maloletú. Otec chce využiť svoje zákonné právo stretávať sa s dcérou, starať sa o ňu a vychovávať ju. Matka aj naďalej používa neratív, ktorý si vymyslela, aby vykreslila otca ako nepríčetného, agresívneho. Sám seba hodnotí ako kľudnej povahy, veľmi vyrovnaného, rodinne založeného muža. Ničoho nezákonného sa nedopustil a nie je ani jedno právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že by tak konal. Naďalej považuje za nevyhnutné, aby súd udelil matke pokutu za dokázané marenie súdneho rozhodnutia, k čomu sa matka aj priznala. Súdne rozhodnutie síce hovorí, že otec si má dcéru vyzdvihnúť v mieste bydliska, tomu však matka sústavne bráni a otec k dnešnému dňu nevidel dcéru dlhých 6 mesiacov, čo nie je v prospech maloletej. Preto si otec ako zákonný zástupca chodil v piatky a pondelky po dcéru do škôlky, kde ju však matka nedávala, aby sa k nej otec nevedel dostať. Súdne rozhodnutie však taktiež hovorí, že matka si dcéru má vyzdvihnúť z rúk otca v mieste bydliska. Takže matka podľa súdneho rozhodnutia nemôže vyzdvihnúť dcéru zo škôlky, s čím škôlka zaujato a jednostranne už nemá problém. Samozrejme, ak chce otec plniť súdne rozhodnutie, musí ísť po dcéru do škôlky, aby ju následne podľa súdneho rozhodnutia mohol odovzdať matke z jeho rúk. Lenže matka si vyberie zo súdneho rozhodnutia vždy iba časti, ktorá jej v daný moment vyhovuje. Považuje za jednoznačne preukázané, že povinná opakovane úmyselne marí súdne rozhodnutie sp. zn. 5P/49/2020, k čomu sa aj sama priznala. Aktuálne otec dcéru z tohto dôvodu nevidel od 20.9.2023, kedy sa konalo súdne pojednávanie. Už tam upozorňoval na to, že ak nebude matke vydaný výkon rozhodnutia, alebo jej nebude uložená pokuta, už dcéru neuvidí, čo sa po 6 mesiacoch aj potvrdilo.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 ods. 5 písm. c/ CMP, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné vyhovieť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správne, vrátane aplikácie príslušných ustanovení zákona a v plnom rozsahu odkazuje na relevantné závery v odôvodnení.

8. Odvolací súd primárne zdôrazňuje, že veci týkajúce sa maloletých detí sú vždy citlivou oblasťou, preto k použitiu donucovacích prostriedkov súd pristupuje s maximálnou opatrnosťou (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Reigado Ramos vs. Portugalsko).

9. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

10. Všeobecne platí, že návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne vtedy, ak nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin (stanovisko bývalého Nejvyššího soudu ČSR zo dňa 10.5.1981 sp.zn. Cpj 228/81, uverejnené vo zvláštnom čísle Bulletinu Nejvyššího soudu ČSR, roč. 1981).

11. Záujem maloletého dieťaťa na stretávaní sa s otcom odvolací súd vidí v potrebe udržiavania vzťahu medzi rodičom a dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery (Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 363/03). Rovnako si je potrebné uvedomiť potrebu spolupôsobenia rodiča - biologického otca na maloleté dieťa, pretože aj

mužský prvok je schopný vhodným spôsobom napomáhať napríklad aj pri liečení a zotavovaní dieťaťa, aj v rámci školských prác (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 554/04).

12. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je nepochybné zistenie, že povinný z rodičov dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v zmysle § 392 CMP ustanovuje vyhláška Ministerstva Spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z. Citovaná vyhláška je založená na troch zásadách, a to najlepšom záujme dieťaťa, rešpektovaní práv dieťaťa a vypočutí názoru dieťaťa. Procesný postup súdov v jej intenciách musí spočívať v dôslednom zistení skutočného stavu veci, aby sa náležitým šetrením zistilo, či sa povinný z rodičov podrobuje rozhodnutiu, prípadne, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa v danom prípade povinná matka nemôže podrobovať rozhodnutiu. Zisťovanie informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a preverovanie dôvodov nepodobrenia sa rozhodnutiu vykoná v rámci súčinnosti príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, príslušný orgán obce alebo iná osoba, ktorá bola podľa § 388 CMP požiadaná o súčinnosť. Ak je predmetom konania vo veci starostlivosti o maloletých úprava styku rodiča s maloletými deťmi, nemožno pri súdnom vynucovaní styku postupovať tak, aby sa návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne na to, aby za akýchkoľvek okolností a tiež proti vôli a záujmom maloletých bola dosiahnutá ochrana hoci aj oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizácii styku s maloletými. V tomto smere je pri posudzovaní, či neuskutočnenie výkonu práva na styk spôsobilo porušenie práva oprávneného na výkon jeho rodičovských práv, je rozhodujúce vždy zistiť, či štátne orgány prijali za účelom umožnenia styku všetky opatrenia, ktoré od nich bolo možné v tomto prípade rozumne očakávať, a či sa súd snažil nájsť spravodlivú rovnováhu medzi záujmami účastníkov, t. j. záujmami oprávneného a maloletých, a všeobecným záujmom, ktorý spočíva v dodržiavaní zásad právneho štátu. Napriek úlohe povinnej osoby, ktorou je urobiť všetko pre to, aby maloleté deti na styk pripravila, môže nastať životná situácia, kedy pre určité dôvody nie je možné styk realizovať riadne alebo vôbec a to ak by realizácia rozhodnutia formou jeho výkonu by bola v rozpore so záujmami maloletých, predovšetkým ich právom na zdravý fyzický i psychický vývin. Zabezpečenie splnenia povinnosti uloženej rozhodnutím núteným výkonom by tak nebolo možné dosiahnuť bez súčasného porušenia práv detí, ktoré by mali byť bezpochyby právoplatným a vykonateľným rozhodnutím garantované.

13. Povinnosť súdu je teda zisťovať, či sa povinná, v danom prípade matka maloletého dieťaťa, podrobuje rozhodnutiu alebo či existujú dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, čo súd prvej inštancie náležite preskúmal jednak dokazovaním na nariadenom súdnom pojednávaní a jednak za pomoci kolízneho opatrovníka. Zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zo strany súdu je odôvodnené aj v situácii, keď povinná osoba nemohla splniť svoju povinnosť maloleté dieťa na styk pripraviť a odovzdať bez vážneho ohrozenia jeho záujmov, napríklad keď došlo v čase výkonu právoplatného rozhodnutia k takému zhoršeniu vzťahov maloletých detí a oprávneného rodiča, že sa samotné maloleté deti vo veku rozumovo vyspelom dostatočne na prejavenie vlastného názoru oprávnené bránia tomu, aby sa uskutočnil konkrétny styk. I v tomto smere súd dostatočne posúdil oprávnenosť neochoty maloletého dieťaťa stretnúť sa s otcom za daných podmienok, čo je spôsobené s najväčšou pravdepodobnosťou nesprávne vyvíjaným tlakom oprávneného otca na napĺňanie jeho predstavy v konkrétnych situáciách. Nepohoda, či už pri odovzdávaní si dieťaťa rodičmi, alebo pri samotnom priebehu styku, možno otcom nepostrehnutá, môže mať vo svojich dôsledkoch za následok vážne zmeny v citovej náklonnosti maloletého dieťaťa k oprávnenému, ktoré povinný rodič dokáže len ťažko sám ovplyvniť. Môže pri tom ísť o nesprávne pôsobenie oprávneného rodiča na dieťa, neprimerané veku a schopnostiam dieťaťa, ďalej tiež traumatizujúci zážitok, ktorý oprávnený rodič dieťaťu spôsobil nenáležitým tlakom na realizovanie jeho predstáv a pod.

14. V preskúmanom prípade je zrejماً citlivosť vzťahu dieťaťa k oprávnenému otcovi, pre odstránenie ktorej je nutné zastabilizovať vzájomné vzťahy účastníkov s bezpodmienečným ohľadom na záujem, schopnosti a možnosti maloletého dieťaťa, na čo je potrebné zvoliť primeranú formu rozvíjania vzťahu medzi oprávneným otcom a jeho dcérou tak, aby dieťa nadobudlo dôveru v oprávneného. Dlhodobé nerealizovanie styku dieťaťa s nerezistentným rodičom je z hľadiska jeho riadneho vývoja bez preukázania závažných dôvodov na strane oprávneného rodiča neakceptovateľné. Aktuálne je vo veci starostlivosti súdu o maloletú vykonávané dokazovanie v rozsahu rodičovských schopností a možností, vrátane vykonávania znaleckého dokazovania v konaní vedenom Okresným súdom Poprad, pracovisko Kežmarok pod sp.zn. KK-12P/19/2023, iniciovaného matkou maloletého dieťaťa návrhom, ktorým domáha vydania rozhodnutia o zmene úpravy styku otca s dieťaťom (výroku IV. rozsudku Okresného

súdu Kežmarok, sp.zn. 5P/49/2020 zo dňa 12.02.2021). Po vydaní právoplatného rozhodnutia vo veci samej v prípade úpravy stretávania je následne žiadúce zautomatizovať právoplatným rozhodnutím nastavenú úpravu rodičovských práv a povinností v rozsahu stretávania v záujme riadneho vývoja a výchovy maloletej. Odvolací súd toto zdôrazňuje za zjavne nepriaznivej prognózy vývoja vzájomného vzťahu rodičov dieťaťa, vyplývajúcej z doterajšieho konania (tiež v ostatnom konaní okresného súdu pod sp.zn. 27P/15/2024 v spojení s konaním Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 24CoP/48/2024) a to za stavu, že rodičom bola počas uplynulých rokov viacerými spôsobmi poskytnutá podpora a pomoc najmä kolíznym opatrovníkom, za súčinnosti centra pre rodiny, s cieľom prijať opatrenia na zlepšenie rodinnej situácie. Bez práce oboch rodičov na svojich osobnostných nastaveniach za odbornej pomoci dieťa uviazne v psychicky náročnej záťažovej situácii, možné dôsledky čoho musia rodičia brať na zreteľ.

15. K ďalším námietkam odvolateľa odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 2 CMP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom v zmysle čl. 10 ods. 1, 2 CMP dôkazy a tvrdenia účastníkov konania hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon a zároveň žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávannej veci po vykonanom dokazovaní na pojednávaní za prítomnosti účastníkov zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii (miestami nadbytočne podrobne popisujúcej jednotlivé situácie) obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Súd riadnym spôsobom zhodnotil jednotlivé dôkazy z hľadiska dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti zdroja a to aj vo vzájomnej súvislosti bez porušenia pravidiel formálnej logiky. Posúdenie realizácie výkonu právoplatného rozhodnutia o úprave stretávania sa oprávneného s maloletým dieťaťom a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyodených skutočností, nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

17. Pokiaľ otec maloletej poukazoval na nevykonanie navrhovaných dôkazov, odvolací súd môže len zdôrazniť, že cieľom konania o výkone rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s maloletým dieťaťom nie je riešenie vzájomných konfliktov rodičov a ich prípadných animozít, ale zabezpečenie toho, aby rodič, do ktorého osobnej starostlivosti nebolo maloleté dieťa zverené, mal možnosť sa stretávať s dieťaťom v čase určenom súdnym rozhodnutím. Je pravdou, že v danom prípade sa styk otca s maloletým dieťaťom nie vždy realizoval súdom stanoveným spôsobom a v stanovenom termíne. Dôvodom takejto situácie by však mali byť relevantné okolnosti, ktoré ojedinele vyvstanú v súvislosti s možnosťami a schopnosťami účastníkov v reálnom čase. Tu odvolací súd konštatuje zjavne subjektívny rozdielny výklad popisovaných situácií oboma rodičmi maloletého dieťaťa.

18. Na dôvažok k už uvedenému odvolací súd poukazuje na fakt, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie.

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 až § 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na rozhodnutie podľa iných ustanovení CMP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).